პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით

წელიწადი მეოთხე

კომუნისტი

ცენტრალურ და ტფილისის კომიტეტის და სრ. საქ. მ, გ, წ. არ და მატრ დეპ. საბ.

ცაკის ორგანო

რედაქცია
ტფილისი, რუსთველის პროსპექტი № 24, მეორე სართული

რედაქციაში საქმისთვის მიღებაპარაკება შეიძლება ყოველდღე გარდა კვირა-უქმე დღეებისა 2-დან 3 საათამდე.
ტელეფონ. ნომრები: რედაქტორის 14—76, მდივნის 10—58.

ხელმოწერა
ტფილისი, რუსთველის პრ. № 24
ტელეფონი 10—48.

ხელის მოწერის თვიური ფასი: ქალაქში—1 მან. 50 კ. ქალაქს გარეშე მცხოვრებთათვის—1 მან. 60 კ. კოლექტ. ხელის მოწ. 1 მან. 20 კ. განცხადება 20 კ. ჩვენთანვე ნომრის სტრიქონი. სამგლოვიარო განცხადება 5 მან. ბერვონეებით.

დღიური

კორეელებმა ვეკრძალათ იაპონიაში შესვლა.

იაპონიის მთავრობამ დაკმაყოფილა პეკინის მთავრობის მოთხოვნილება.

ხახრეთ-ხლავიის მთავრობამ თავის ხახელმწიფოს ხაზღვრებიდან გადახახლა ვზანგელი.

უკანასკნელი ცნობით, ტიბეტში (ჩინ.) დიდი აჯანყებაა.

ცნობირის თყთრგვარდიელთა მეთაურს გენერალ პეპელიაევს ხახამართლომ ხიკვდილით დახჯა გადაუწყვიტა.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

№ 30 (88ა) ოთხშაბათი, 6 სექტემბერს 1924 წ. ყოველდღიური გაზეთი ფასი 6 კაპ. ჩერვონეცებით. № 30 (18ა)

ძლევამოსილი კომუნიზმი

წითელი არმიის ზარმაცნების გუგუნში, აუარაკელი ხალხის თანადასწრებით, ჩვენი ბრძოლის ჰიმნის ჰანგებით, დავასაფლავეთ ჩვენ ამხ. ლენინის ნეშტი. მსუსხავი ყინვა სჭრიდა თვალებს და ყინულად აქცევდა მუშებისა და მუშა-ქალების თბილ ცრემლებს. მაგრამ მთელ მაზაზე, მთელ შეკრებილ ხალხის თავს დასტრიალებდა, უძლეველი სული ახალი ცხოვრებისა, რომლის მოციქული და შემომქმედი იყო ჩვენი განსვენებული ბელადი.

შვიდასი ათასმა კაცმა გაიარა მუშათა კავშირების სახლის დარბაზში. მილიონმა ხალხმა გაიარა დროშებით წითელ მოედანზე, კრემლის ძველი კედლების ახლო, სადაც ის ჩასვენეს საფლავში თავის მებრძოლ ამხანაგებს შორის. მთელმა ქვეყანამ სცა პატივი წითელი პროლეტარული ლაშქრის დიდ მთავარსარდალს. როგორც ერთი კაცი, ისე შეჭიდნენ მუშათა რიგები თავისი საუკეთესო მეგობრის კუბოს გარშემო. ახლობელ სოფლების გლეხები მასიურად მოეჩქარებოდენ მისი საფლავისაკენ.

ჩვენი ქვეყნის პირველხარისხოვანი მეცნიერები, ხალხი მსოფლიო სახელით, იდგენ მუშებთან ერთად სპასპიო ყარაულში, იმის კუბოსთან, ვინც განგვშორდა ჩვენ.

ბაპტისტები, სექტანტები, მოლოკნი, თვით მართლმადიდებელი სამღვდელოების გაბატონებული ჯგუფი, მიდიოდენ გრახდიოზულ სამგლოვიარო პროცესიაში. ყოფილი მეფის რუსეთის ერები, ყველა ნაციონალური ძალები მიაცილებდენ ინტერნაციონალური პროლეტარული ბელადის კუბოს. მხოლოდ საზიზღარი ემიგრაციის ძაღლები ჰყუფდენ ჩახრინწული ხმით, მაგრამ ეს ყეფა არავის ესმოდა...

რას ნიშნავს ეს საყოველთაო ცნობა?

ლენინი იყო—და დარჩება საყოველთაოების განმავლობაში—საერთაშორისო პროლეტარიატის ბელადი. და ამავე დროს ლენინი იქნება პირველი პროლეტარული **ხახელმწიფოს** მესაჭე. ის იყო მუშათა კლასის ბელადი. და ამასთან ერთად ის იყო ახალი სახელმწიფო რიგების, **სახ. ხელახუფლების** რეჟიმის განსახიერება. ლენინის საყოველთაო ცნობა, ეს არის ახალი რეჟიმის, ცხოვრების ახალი წყობილების, ახალი ურთიერთობის, ახალი სახელმწიფოს, ხელისუფლების სათავეში მდგომ ახალი კლასის ცნობა. ვინაიდან ამისათვის ბრძოლაში დაიწვა ამხანაგ ლენინის ბრწყინვალე ცხოვრება—ლენინის საყოველთაო ცნობა გამოხატავს **სოციალიზმის გამარჯვებას**, — რასთვისაც ცხოვრობდა, იბრძოდა, იტანჯებოდა და ბზრავნებდა ვლადიმერ ილიჩი.

ო, რასაკვირველია, ჩვენ არ შეგვიძლია დამშვიდება, ხელების გულზე დაკრეფა, დათრობა გამარჯვებით! კლასთა ბრძოლა არ შეწყვეტილა ჯერ თვით ჩვენს ქვეყანაში, სხვა ქვეყნებში კი—ჯერ კიდევ მხოლოდ ახლოვდებიან სოციალური ქარიშხალის გრგვინვის ხმები. მაგრამ ერთი ცხადია. ჩვენში, ჩვენს კავშირში, უკვე არის აგებული ახალი წყობილების ხონჩა. ყირამალა გადაბრუნდა სოციალური პირამიდა. საზოგადოების დაბალი წრეები, მუშათა კლასი ძალაუფლებას ჩაუდგა სათავეში. მას ხურგა უმაგრებენ გლეხების მილიონი დაკორძილი და ძარღვიანი ხელები. ამ კლასების ხელმძღვანელობით მუშაობენ სხვები. უკვე არავინ არ ედავება მუშათა კლასს ძალაუფლებაზე. მუშათა კლასი მთელი ხალხის შეგნებაში გადაიქცა საზოგადოების უდავო ხელმძღვანელათ, როგორც შემომქმედი, ორგანიზატორი და ხელმძღვანელი **კანონიერი მთავრობისა.**

მასების არაჩვეულებრივი მობილიზაცია, თანაგრძნობის უდიდესი თბილი ტალღა, რომელმაც ფაფარი აშალა ჩვენს ქვეყანაში და მძლავრად მიექანება პროლეტარიატის პარტიისაკენ, **მისკენ, მას** დასაზმარებლად, **მასთან** ზურგის გასამაგრებლათ მძიმე წუთში,—ყველაფერი ეს შედეგია ხანგრძლივი, დაუღალავი მუშაობის; ყველაფერი ეს დამამტკიცებელია იმის, რომ მაგრათ გაიდგა ფესვი ახალმა წყობილებამ, რომლის სულის ჩამდგმელი იყო ამხ. ლენინი.

საზღვარ გარეთ მილიონობა მშრომელებმა დაჭხარეს თავის დროშები ტ გამოგვიწყდეს ჩვენ თავისი ძმური ხელები. მაგრამ არა თავისი-სახელმწიფოების გარშემო, არა თავისი მბრათველი კლასების გარშემო, არა ამ კლასების იდეების გარშემო ახდენენ ისინი თავისი ძალების მობილიზაციას. არა! მათ **წინააღმდეგ**, მათთან **ხახმრძოლად**, იქ დივნილი, იქ ჯურღმულებში ჩადენილი, მაგრამ მუდამ ცოცხალი, ძლიერი **კომუნიზმის** იდეის გარშემო აჩეხილობის მშრომელი მასა თავის რიგებს, იმ იდეის გარშემო, რომელსაც ვერასოდეს ვერ მოსპობენ, რომელიც დღეიმით კი არა, საათობით იზრდება და, რაც ჩვენთვის არის ძალის წყარო, ახლი ენერგიის ცხოველმყოფელი წყარო, საბჭოთა რეჟიმის ურყეობის უდიდესი საბუთი, ის ძველი ქვეყნისთვის არის ძახილი მისი დაღუპვის შესახებ.

ძველ სამყაროს არა აქვს მომავალი. მისი მატერიალური სიუხვეები გამოუშრეტელია და ძირმომპალი. თავის შიგნით ის მალავს მილიონ მესაფლავეებს. მას უკვე აღარ აქვს დიდი გამაერთიანებელი იდეები, რომლებიც ფლობენ მასების და ამიტომ აქცევენ ძალათ. მაგრამ მის ნაცვლად მოდის ახალი ხალხი, მოდიან ახალი იდეები, რომლებიც ძლევამოსილათ მიექანებიან მთელი დედამიწის პირზე. და, როგორც მრისხანე გაფრთხილება კაპიტალისთვის, ეწყობა და იზრდება მშრომელთა ქვეყანა, მილიონ მშრომელთა გზის მანათობელი ვარსკვლავი.

ამხ. ლენინი ჩვენთან არის. ჩვენთან არის უდიდესი ბელადი. ვინაიდან ასეული მილიონები თვლიან მას თავისი განთავისუფლების სიმბოლოდ. ვინაიდან მებრძოლთა აურაცხელი არმია თავს იყრის მისი იდეების ბანერებთან. ვინაიდან მაგრდება გრანდიოზული საძირკველი მუშათა დიქტატურისა, რომელსაც აშენებდა ვლადიმერ ილიჩი.

კომუნიზმი ძლევამოსილად მიიწევს წინ. თვით თავისი სიკვდილითაც ამხანაგი ლენინი ამუშაღრავებს და აკავშირებს მასებს. დასაფლავების შემდეგაც, მისი სახელი წინ გაუძღვება ჩვენს არმიას. მან მსოფლიოში გამოისროლა იდეების უამრავი სიმდიდრე, მან მთელი ეს სიმდიდრე შეაერთა რამდენიმე უბრალო ლოზუნგებში, რომლებიც აკავშირებენ ჯერ კიდევ შეუკავშირებელ მასებს, აქცევენ რკინის რიგებათ, უდიდესი არმიის ბატალიონებათ. ამ არმიამ უკვე დაიკავა ცარიზმის ციხე-სიმაგრე. ის მთელ მსოფლიოსაც დაიპყრობს.

მოხკოვის „პრავდა“ 30 იანვ.

ექვსი დღე, როდესაც არ დაივიწყებს რუსეთი

დიდი ხანი არ არის მას შემდეგ, რაც ნადეჟდა კონსტანტინოვნა ამბობდა: ყველაფერი კარგად მიდის. სანადიროდ იყო. მე არ წამიყვანა,—სურს „უძიძინო“ დარჩეს. მეცადინეობა (კითხვა) კარგად მიდის. კარგ ხასიათზეა—ხუმრობს, ხარხარებს. ექიმები ახლა იმ აზრის არიან, რომ ზაფხულისთვის მეტყველება დაუბრუნდება...

და ექიმები ყველაფერს ამას ადასტურებდენ.

ახლა კი დამბირკეს: ილიჩი მოკვდა...

...ერთი საათის შემდეგ ჩვენ მივემგზავრებით გორკაში უკვე მკვდარ ილიჩთან: ბუხარინი, ტომსკი, კალინინი, სტალინი, კამენევი და მე.

რიკოვი ავადმყოფზე წევს. მივემგზავრებით ავტომობილით.

იყო დრო, როცა მივეჩვიენიძოდით გორკასაკენ ილიჩის გამოწვევაზე, როცა ის კარგად იყო,—თითქო ფრთები გვესხას! ახლა კი...

ვუცქერით ვარსკვლავებს. ვცდილობთ დაველაპარაკოთ ერთმანეთს. ილიჩი მოკვდა,—რა იქნება, რა იქნება! გზა კი ასე გრძელია,—მთელი ორი საათი უნდებით. გზაზე თოვლის ზვავები დგას. ტელეფონის მავთულებს ზუზუნი გაჰქვს. ჰაერი ასე გამქვირვალეა. დიმე ნათელია.

გორკაში ვჭართ. უკვე ჰიშკართან შეკრებილა ხალხის ჯგუფი—ეს არიან ამხანაგები, ილიჩის მცველები. ისინი ნაძვის ტოტებით ფარავენ თოვლიან გზას სახლისაკენ, სადაც ასვენია ილიჩი. მახსოვს, სულ რამდენიმე ხნის წინათ, რამდენიმე კვირის წინათ ფანჯრის ჭუჭრუტანადან მე, კამენევი და ბუხარინი ვიყურებოდით პარკში, როცა ვლადიმერ ილიჩი გამოჰყავდათ სასეირნოდ. ღიმილით, ილიჩის კეთილი ღიმილით იხდიდა ის ჯანსაღი ხელით თავიდან ქუდს და ესალმებოდა ამაე ამხანაგებს მცველი რაზმიდან. როგორ გაუბრწყინდათ მათ სახეები. როგორი სიყვარულით უცქეროდენ თავის ილიჩს ეს მუშები, რომლებსაც როგორც ბავშვებს უყვარდათ ის... დღეს კი ყველა მათ თავებს დახრილი აქვთ, ერთი მეორეს ეკვრიან, ლაპარაკობენ ჩურჩულით, იბოცენ ცრემლს.

შევედით სახლში. ილიჩი ასვენია მაგიდაზე. უკვე ჩაუცვამთ ახალი ტუჟურკა. ყვავილები. ნაძვის ტოტები. ასვენია დიდ ოთახში. აქვე ღიაა კარები აივანზე. ყინვაა. ამ აივანზე 1920 წ. ზაფხულში ვიჯექით ჩვენ, ვსვამდით ჩაის და ვსწყვეტდით ვარშავაზე შეტევის საკითხს.

ზამთრის ნათელ თოვლიანი ღამეა. ოთახში, სადაც ასვენია ლენინი, გლეხები, წითელარმიელები, მოწაფეები, ბავშვები, მთელი, მთელი ხალხი. უცდიდენ თავიანთ რიგს, რომ შესულიყვნენ „კოლონის“ დარბაზში, გაევლოთ ბელადის და მასწავლებელის ცხედარის ახლო. 700 ათასმა კაცმა გაიარა ეს დარბაზი ოთხ დღეში. და ეს ტალღა კიდევ გაგრძელდებოდა, რომ შაბათს დასაფლავების წინ არ შეეწყვიტათ. ამაზე უდიდესი სურათი არ მოსწრებია მსოფლიოს. ხალხი დაეწყო თავისით ხუთი მილიციელი საუცხოვოდ იცავდა წესრიგს იმ ადგილებში, სადაც 50 ათასობით ხალხი იყო თავმოყრილი. ეს საქმე აღვილი იყო. 50 ათასი თვითეე იცავდა წესრიგს წუნარათ, შეუპყრობილი ერთი აზრით, შეკავშირებული ერთი გრძნობით, ეს უთვალავი მასა თვითეე ჩამწკრივდა. თითქმის ფიზიკურადაც შეიძლებოდა იმის მოსმენა, თუ ილიჩის გენია როგორ შლიდა ფრთებს ამ უთვალავ ხალხთა მასებზე. ყველა როგორღაც უზომოდ, მოსაყვარულე თავაზიანი და კეთილი იყო ერთი-მეორესთან. თვითეული თითქო ერთი-მეორეს თვალში უცქეროდა და ეძებდა ნუგეშს და თანაგრძნობას. სახეები ეწერო მგრძნობიარე გახდენ. თვითეული განიცდიდა ისტორიულ მომენტს და ეს იყო აღბეჭდილი თვითეულის სახეზე.

დაუსრულებელი ნაკადით შედიოდა ეს ტალღა დარბაზში და იქიდან მთელ რიგ კარების გავლით ისევე მწყობრად გამოდიოდა უკანვე. როგორც ზღვა ეალერსება პიტალო კლდეს, ისე ეს ხალხის ძლიერი ტალღა ეალერსებოდა თვალებით ხალხის ალაყებიდან და ღვძლი მეგობარის მკვდარ ცხედარს.

ამ დარბაზიდან წასვლა შეუძლებელი იყო. საათობით იდგა თვითეული ჩერგანი, ცქეროდა ამ მშვენიერ ხალხს, გულში იკრავდა იმის გრძნობებს. არ შეიძლებოდა ამ სურათისა თვის თვალის მოშორება. დღით და ღილის ხუთ საათზედაც ჩვენ აქ ვხედავდით ასობით ჩვენს მოშვაე ამხანაგებს. ხოლო ხალხი კი მოდიოდა და მოდიოდა—კიდევ უფრო ლამაზი და შეკავშირებული მუშათა მასა მეორეჯერ განიცდიდა თავის რევოლიუციას...

დიახ, ასე მხოლოდ ჩვენ უნდა დაკავესაფლავებინა ჩვენი ილიჩი. უბრალო ხალხმა, ალფრთოვანებულმა ლენინის იდეებით, ჩვენთან ერთად მიიღო მონაწილეობა ამ დასაფლავებაში.

* * *

... სამგლოვიარო მარშის აქვითინებული ხმები, ამ მარშის მოსმენა ყოველთვის ძნელია აუდიოლევებლად. ხოლო ეხლა მას ასრულებენ კუბოსთან—მერე ვის კუბოსთან?—ლენინის!..

მთელი პარტია აქ იყო საყვარულზე უსაყვარულეს კუბოსთან.

მუშები და მუშა ქალები ხელში იყვანდენ ბავშვებს, უჩვენებდენ მათ ილიჩს და რაღაც ყურში უჩურჩულებდენ.

საპატიო ყარაულში—განსვენებული ილიჩის თავთან და ფეხებთან—იდგენ რიგ-რიგობით მუშათა კლასის ყველა სასიქადულო ადამიანები. თითქმის თვითეული ქარხნიდან მოდიოდენ ხალხი დაზგებიდან. თვითეული ყაზარმიდან—უბრალო წითელ არმიელები. მხოლოდ მუშების რჩეულებს, მხოლოდ მათ, ვინც უყვარს და ვისაც ენდობა მთელი მასა, ხდა წილად ამ ყარაულში დგომა. გლეხი და მუშა ქალები, მეზღვაურები და წითელარმიელები, პარტიული ვეტერანები და მოზარდი ახალგაზრდობა, რუსები და გერმანელები, კომინტერნელები და ჩინაცონაელები! ყარაულში იდგენ თვით ნორჩი პიონერები—მუშების ჩინებული, მშვენიერი ბავშვები. როგორი ალერსით ჭადაუყვამდა მათ თავზე ხელს **ცოცხალი** მოხუცი...

საპატიო ყარაულში მდგომი სახე უეცრად ეცვლებათ. აი ყარაულში სდგას ფილანდიელი რევოლიუციონერი კამენევი.

ივლისის დამარცხების შემდეგ მას ჩვენმა პარტიამ დაავალა ილიჩის დაცვა. უდიდეს განსაცდელების დროს მას სახეზე არც ერთი ძარღვი არ შემკრთალა. ეხლა კი ის გაფითრებულია, როგორც სიკვდილი. და—ამაოდ მალავს ცრემლებს.

და ილიჩი წევს წინანდებურად დამშვიდებული, კეთილი, რაღაც კიდევ უფრო მძიმე, ყველაფრის მცოდნე. და მართალს ამბობს ბუხარინი: ძნელია თავის უკანასკნელ ბრძანების — პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა შეერთდით! ბოლშევიკებო —ყველა ქვეყნისა შეკავშირდით!

შაბათ-საღამოა. საბჭოთა სოციალისტურ რესპუბლიკების კავშირის საბჭოების მეორე ყრილობა. ნადეჟდა კონსტანტინოვნას სიტყვა. ვინ დაივიწყებს ამ მშვენიერ სიტყვას! სიხუმეა. ისმის, როგორ მიფრინავს ბუზი ამ უზარმაზარ აუდიტორიაში. სწორეთ ათ სიტყვაში გამოხატა ყველაფერი არსებითი ლენინისა და ლენინიზმის შესახებ.

— მისი გული ძგერდა მხურვალე სიყვარულით ყველა მშრომელების მიუკერძოებით შეხვდა და აღნიშნავს, რომ ეს არის ახალი მთავრობის პირველი აქტივი ნაბიჯი და ნიშნავს მოლოს მოღებას რუსეთის განცალკევების უგულო პოლიტიკისათვის.

ლა მოვიდენ, რომ უკანასკნელი პატივისცენ მას. ფერმკრთალი სახეები, დაგუბებული ცრემლები, მოკრძალებით სიჩუმე. პეტროგრადელებთან ერთად ჩამოსული ორი ორკესტრი სტრის მთელი იმ დროის განმავლობაში, სანამ არ გაიელის დელეგაცია. ჩამოიტანეს საუცხოო დროშა—უკეთესი ჩვენ არ გვინახავს. ათავსებენ ამ დროშას კუბოს მახლობლათ. წყნარათ იძინე, ილიჩ..

* * *

კვირა 27 იანვრის დილა. უკანასკნელი საპატიო ყარაული. ისმის „ინტერნაციონალი“ — ხმა მაღლა, მწყობრათ, გამარჯვებულის ზეიმით. გამოგვაქვს ილიჩის ნეშტი. რა კარგია, რომ ეს ხდება დილით, დილა ადრიანათ! სიმსუბუქის რაღაც განსაკუთრებულ გრძნობას განვიცდით.

ზამთრის ხანაში თითქოს განგებ, საშინელი ყინვა ჩამოვარდა, რომელიც 26 გრადუსამდე აღწევს, **მაღლობა კაცს** მოვიდა წითელ მოედანზე ილიჩის ნეშტისთვის თაყვანისაცემლათ. და ისევ ამ ხალხზე უძლიერესი არ უნახავს კაცობრიობას.

რა კარგია, რომ გადაწყვიტეს ილიჩის დასაფლავება აკლდამაში! რა კარგია, რომ ჩვენ დროზე მოვესაზრეთ ამის შეკეთება! ილიჩის ნეშტის მიწაში ჩაფლა—ეს მეტისმეტათ აუტანელი იქნებოდა...

აკლდამაზე მოკლე, მაგრამ სრულიად საკმარისი წარწერაა **ლენინ.** აქ მართლაც უკვე არასოდეს არ მოვა ბალახი სახალხო ბილიკზე. აქ, მახლობლათ გაიზრდება ლენინის მუზეუმი. თანდათანობით მთელი მოედანი გარდაიქცევა ლენინის პანთეონ ქალაქათ. გაივლიან თაობები წლები და საუკუნეები—ეს საფლავი თანდათან უფრო ახლობელი და ძვირფასი გახდება თითეულ და ასეულ მილიონ ხალხისთვის, მთელი კაცობრიობისათვის. აქ მოვენ საფლავისათვის თაყვანისაცემათ არა მარტო ჩვენი რესპუბლიკების კავშირის ყველა კუთხეებიდან,—იმ კ ვშირის, რომელსაც უკვირავს მთელი ხმელეთის ერთი მეექვსედი ნაწილი, არამედ ჩინეთიდან, ინდოეთიდან, ამერიკიდან და ყველა ქვეყნებიდან.

4 საათზე კუბოს უშვებენ აკლდამაში; მას მიაცილებს სალიუტი. სალიუტით აცილებს მას მთელი საბჭოთა რუსეთი. პეტროგრადში სამგლოვიარო დემონსტრაციაში ამ დღეს მონაწილეობას იღებს 750 ათასი კაცი; ასეთ მრავალრიცხოვანი დემონსტრაცია არ ახსოვს პიტერს ყველა ამ წლების განმავლობაში.

მოსკოვში ხალხი მიდიოდა წითელ მოედანზე, რომ თაყვანი ეცა ილიჩის ნეშტისათვის. აქ, მთელი ხალხის დასანახავათ, აღმართული იყო კუბო ლენინის ნეშტით. პიტერში კი ხალხი მიდიოდა მარსის მინდორზე (რევოლიუციის მსხვერპლთა მინდორი), სადაც შეიძლებოდა დაენახა ხმოლოდ 53 ათეულიე ცეცხლი—ვლადიმერ ილიჩის წელთა რაოდენობის მიხედვით. და მაინც მოვიდა მთელი ლენინგრადი.

ხარკოვში მთელი ქალაქი მონაწილეობას იღებს ილიჩის ხსოვნის აღსანიშნავ დემონსტრაციაში. ხარკოვში, კოსტრომაი, კიევში, არხანგელსკში—ყველგან ასეთივე დემონსტრაციებია გამართული. მილიონი გულები შეხმატკბილებულათ ძგერენ.

პარიზში, ჭრისტიანიაში, პეკინში, ბერლინში, პრაღაში, ლონდონში,—მთელს მსოფლიოში მრავალმილიონ ხალხს პირზე აკერია მხოლოდ ერთი სახელი: ლენინ.

აკლდამა სადაც დასვენებულია ილიჩის ნეშტი. კუბოს ეფარავენ ორი დროშით, სამგლოვიარო ლენტებით. ცნობილ კომენტარნის და რ. კ. პ. ცენტრალურ კომიტეტის დროშები. მაგრამ უკანასკნელ წუთში, მიუხედავათ ყარაულისა, აკლდამასთან მიდის ხნელი გლეხი, დაუცადა ის ხელსაყრელ მომენტს, ის გადმოგვცემს ჩვენ პატარა სამგლოვიარო ტილოს და სარანის მაზრის გლეხების სიგელს ორ იმ ძლიერ ორგანიზაციების დროშებთან ერთად, რომელნიც შიშის ხარს სცემენ მთელი საერთაშორისო ბურჟუაზიას, მოიწყო ამგვარვე დროშა... სარანის მაზრის გლეხებისა.

არასოდეს არ დამავიწყდება ის წუთები, როდესაც წითელ მოედანზე შეკრებილი ხალხი ქუდმოხდილი 25 გრადუსიან ყინვაში მღეროდა „თქვენ მსხვერპლად გახდით“. არასოდეს არ დამავიწყდება გაშეშებული მრავალრიცხოვანი ხალხი, როცა ილიჩის კუბოს აკლდამაში მიასვენებდენ. არასოდეს არ დამავიწყდება ყველა მახლობელ-ნათესავების გულისცემა. არასოდეს, არასოდეს არ დამავიწყდება ეს წუთები.

რატომღაც მაგონდება ის საღამო, როცა ლენინი დაბრუნდა საზღვარგარეთიდან პეტროგრადში. დამით ფინეთის სადგურზე შეხვედრა, ათეული ათასი მუშები და ჯარისკაცები. ეხლა—ეხლა კი მილიონები. მაშინ—დიდი ბრძოლების მოლოდინი, ეხლა—დასრულებული ბრძოლები და დასვენება გადამწყვეტ ბრძოლის შემდეგ. დღეს—მთელი ხალხის, ყველა ხალხების ნდობა.

მოკვდა ლენინი. ქვასავით, ლოდივით აწვება ეს სიკვდილი ყოველ ჩვენგანის გულს. არაადამიანურად მძიმეა. არავის არასოდეს არ განუცდია ასეთი საშინელი წუთები. მაგრამ მაინც, ჩვენ რატომღაც გვჯონია, რომ ლენინზმი არა თუ ცოცხალია, არამედ მისი გაფურჩქვნა ეს არის ეხლა იწყება. დიახ, ეს ასეა უსათუოდ, ლენინის იდეების ნამდვილი გამარჯვება ევროპასა, ამერიკაში, აღმოსავლეთში, მთელ მსოფლიოში ჯერ კიდევ წინ არის.

რომელ ჩვენგანს დაავიწყდება ეს ექვსი დღე—უძილო, მშფოთარე, მაგრამ შემაძრწუნებელი—ლამაზი დღეები? დიე, დაგვისახელონ ჩვენ მეორე სახელი კაცობრიობის ისტორიაში, რომელსაც გამოეწვიოს ასეთი აჩქარებული გულისცემა მთელ მსოფლიოში, ეს იქნება უწინარეს ყოვლისა ლენინიზმის გამარჯვება...

გ. ზინოვიევი.

ჩაფრიო-დეპეშები

(„ზაკროხტა“-ს ცნობები)

საბჭოთა კავშირის ცნობის გარშემო

იტალია

რომი. 5 თებ. სტეფანის სააგენტოს თანამშრომელმა საბჭოთა დელეგაციას მომართა თხოვნით, რომ ამ უკანასკნელს განმარტება მიეცემა იმ მიზეზების შესახებ, რომლებმაც გამოიწვია რუსეთ-იტალიის ხელშეკრულებაზე ხელის მოწერის დაგვიანება. დელეგაციის ერთ-ერთმა წევრმა განაცხადა, რომ დოკუმენტები, რომლებიც ხელშეკრულების შეხებიან, მოითხოვა მოსკოვმა, სადაც სურთ გაეცნონ მათ, სანამ ისინი ხელმოწერილი იქნებიან. განსაკუთრებული კურიერი დოკუმენტების ასლებით, რომელიც მოწონებული ორიენ მხარის მიერ, უკვე გემგზავრა მოსკოვში გუშინ საღამოს.

რომი. 5 თებ. „ჩიკაგო ტრიბიუნ“-ის რომის კორესპონდენტი სწერს: „სანამ მოხდებოდა საბჭოთა მთავრობის საბოლოო ცნობა მუსოლინიმ ასწონ-დასწონა ყველა ის შენიშვნები, რომელიც მოყვანილია იუზის დეკლარაციაში ამ საკითხის შესახებ. ეს მხედველობაში მიეღებთ მუსოლინის უკანასკნელ სიტყვას და მის განცხადებას ამ საკითხის შესახებ, არ შეიძლება დაუშვათ, რომ მუსოლინი წინააღმდეგი იყოს საბჭოთა მთავრობის ცნობის. მუსოლინი მაკდონალდი არ არის. ის სიმპატიებით არ ეპყრობა სოციალიზმს და კომუნიზმს. მისი მოქმედება ეყრდნობა მხოლოდ სარგებლობას, რომელიც შეუძლია მიიღოს იტალიამ საბჭოთა რუსეთის ცნობისაგან. მისი საგარეო პოლიტიკის სახელმძღვანელო პრინციპია, რაც შეიძლება მეტი უცხო ბაზარი მოუპოვოს იტალიის მრეწველობას“.

გერგია.

ბერლინი. 5 თებერვალი. **ბელგია-ემზადება ხაბჭოთა კავშირის ცნობისათვის.**

ნორვეგია.

მხარეები ინგლისს.

ხრისტიანია. 3 თებერვალი. ინგლისს მიერ საბჭოთა მთავრობის ცნობის გამო, **შაბათს საგარეო საქმეთა სამინისტროში თათბირის შემდეგ, გამოცხადა მთავრობის სხდომა ნორვეგიის მიერ საბჭოთა მთავრობის ცნობის ხაკითხის განსახილველად.** ამბობენ, რომ ნორვეგიის მთავრობას განზრახული აქვს მოკლე ხანში გამოიმუშავოს საბჭოთა კავშირთან ხელშეკრულების საბოლოო ტექსტი.

პრესა ცნობის შესახებ ინგლისში

ვინ ვის სჭრის.

ლონდონი. 4 თებერვალი. „დეილი ექსპრესი“ სწერს: „მაკდონალდმა ირჩია ჰეშმარიტ ხახელმწიფო მოღვაწის ბრძნული გზა. თუ საბჭოთა კავშირს სურს მიაღწიოს ყველა უპირატესობას, რომელიც ცნობიდან გამომდინარეობს, საბჭოთა კავშირის წარმომადგენლობა უნდა წარმოადგინონ სალი მოსაზრებანი **ახალ ხელშეკრულების** დადების დროს, „პრემიერმა მიიღო ბრძნული გადაწყვეტილება. ბრიტანეთს არა აქვს შეკრული ხელები და მისი ინტერესები არ არის დარღვეული“.

ხაჭიროა ჩრდილოეთ ხაბჭოთა ყინულებას.

ლონდონი. 4 თებერვალი, ინგლისს პრესა გაცხოველებით იხილავს საკითხს, თუ ვინ იქნება საბჭოთა კავშირის საქმეთა პირველი რწმუნებული ინგლისში. რაკოვსკიმ განუცხადა პრესის წარმომადგენლებს, რომ ცნობა არის საჭიროა სრულიად საკავშირო საბჭოთა ყრილობისათვის და ერთხელ კიდევ ამტკიცებს იმ შორსმჭვრეტელობას, რომლითაც ლენინი აწარმოებდა შინაურ და საგარეო პოლიტიკას.

„ტაიმსის“ აზრი.

ლონდონი. 4 თებერვალი. „ტაიმსი“ ფიქრობს, რომ ნოტა არის საბჭოთა კავშირის დე-იურედ ცნობა, მაგრამ ეს კიდევ არ ნიშნავს მეგობრულ ურთიერთობის განახლებას. გაზეთი ბაზს უსვამს, რომ ბოლშევიკების პირობები და რომ მაკდონალდი თავის ნოტაში არაფერს ამბობს ფინანსიურ საკითხის შესახებ.

ბრძნული გზა.

ლონდონი. 4 თებერვალი. გაზ. „დეილი ექსპრესი“ სწერს: **„მაკდონალდმა ირჩია ჰეშმარიტ ხახელმწიფო მოღვაწის ბრძნული გზა.** თუ საბჭოთა კავშირს სურს მიაღწიოს ყველა უპირატესობას, რომელიც ცნობიდან გამომდინარეობს, საბჭოთა კავშირის წარმომადგენლობა უნდა წარმოადგინონ სალი მოსაზრებანი **ახალ ხელშეკრულების** დადების დროს,

ხაჭიროა ჩრდილოეთ ხაბჭოთა ყინულებას.

ლონდონი. 4 თებერვალი, ინგლისს პრესა გაცხოველებით იხილავს საკითხს, თუ ვინ იქნება საბჭოთა კავშირის საქმეთა პირველი რწმუნებული ინგლისში. რაკოვსკიმ განუცხადა პრესის წარმომადგენლებს, რომ ცნობა არის საჭიროა სრულიად საკავშირო საბჭოთა ყრილობისათვის და ერთხელ კიდევ ამტკიცებს იმ შორსმჭვრეტელობას, რომლითაც ლენინი აწარმოებდა შინაურ და საგარეო პოლიტიკას.

„ტაიმსის“ აზრი.

ლონდონი. 4 თებერვალი. „ტაიმსი“ ფიქრობს, რომ ნოტა არის საბჭოთა კავშირის დე-იურედ ცნობა, მაგრამ ეს კიდევ არ ნიშნავს მეგობრულ ურთიერთობის განახლებას. გაზეთი ბაზს უსვამს, რომ ბოლშევიკების პირობები და რომ მაკდონალდი თავის ნოტაში არაფერს ამბობს ფინანსიურ საკითხის შესახებ.

ბრძნული გზა.

ლონდონი. 4 თებერვალი. გაზ. „დეილი ექსპრესი“ სწერს: **„მაკდონალდმა ირჩია ჰეშმარიტ ხახელმწიფო მოღვაწის ბრძნული გზა.** თუ საბჭოთა კავშირს სურს მიაღწიოს ყველა უპირატესობას, რომელიც ცნობიდან გამომდინარეობს, საბჭოთა კავშირის წარმომადგენლობა უნდა წარმოადგინონ სალი მოსაზრებანი **ახალ ხელშეკრულების** დადების დროს,

ამერიკის ფოსტის ისტორიიდან

ფოსტის დაარსება. ამერიკის ფოსტის ისტორია ჯერ კიდევ ინგლისის კოლონიების დროიდან იწყება. ფოსტის დაარსების ინიციატორი ბენჯამინ ფრანკლინი იყო. ფრანკლინი ფოსტის გენერალურ დირექტორად 1753 წელს დაინიშნა. ფრანკლინის ინიციატივით ფოსტის ორგანიზაციის ძირითადი პრინციპები შემუშავდა, რომლებიც დღესაც ძალაშია. ფრანკლინის ინიციატივით ფოსტის ორგანიზაციის ძირითადი პრინციპები შემუშავდა, რომლებიც დღესაც ძალაშია. ფრანკლინის ინიციატივით ფოსტის ორგანიზაციის ძირითადი პრინციპები შემუშავდა, რომლებიც დღესაც ძალაშია.

ფოსტის განვითარება. ფოსტის განვითარება ამერიკის ისტორიის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი ეტაპია. ფოსტის განვითარება ამერიკის ისტორიის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი ეტაპია. ფოსტის განვითარება ამერიკის ისტორიის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი ეტაპია.

ფოსტის თანამედროვე მდგომარეობა. ამერიკის ფოსტა დღეს ერთ-ერთი ყველაზე განვითარებული ფოსტაა მსოფლიოში. ამერიკის ფოსტა დღეს ერთ-ერთი ყველაზე განვითარებული ფოსტაა მსოფლიოში. ამერიკის ფოსტა დღეს ერთ-ერთი ყველაზე განვითარებული ფოსტაა მსოფლიოში.

ბათუმის ბაზარი

ბათუმი, 4 მარტი. ბაზარზე ბოსტნეული ბევრია. ფასები ოდნავ დაეცა. ხილი ცოტაა. ფასები ადრინდელია. ხორცი ბევრია. ფასები ოდნავ დაეცა. ფრინველი ბევრია. ფასები ადრინდელია. ქვაბულები ბევრია. ფასები ადრინდელია. ბოსტნეული ბევრია. ფასები ადრინდელია. ხილი ცოტაა. ფასები ადრინდელია. ხორცი ბევრია. ფასები ადრინდელია. ფრინველი ბევრია. ფასები ადრინდელია. ქვაბულები ბევრია. ფასები ადრინდელია.

ბათუმის ბაზარი

ბათუმი, 4 მარტი. ბაზარზე ბოსტნეული ბევრია. ფასები ოდნავ დაეცა. ხილი ცოტაა. ფასები ადრინდელია. ხორცი ბევრია. ფასები ადრინდელია

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՄԱՇԽԱՐՀ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԿԱՐՄԻՐ ԽԱՉԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՄԱՇԽԱՐՀԱՅԻՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹՅԱՆ ՕՐԳԱՆ

ՀՀՀԿ ՄԱՅԻՍՅԱՆ 27 ՕՐԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔԱՅԻՆ ՕՐ

27 ՕՐՎԱ ԱՇԽԱՏԱՆՔԱՅԻՆ ՕՐ

27 օրվա աշխատանքային օրը ոչ միայն ներմուծում է մեր կյանքում, այլև ամրապնդում է մեր հեղափոխական նվաճումները։ Ինչպես հայտնի է, 8 ժամյա աշխատանքային օրը մեզ մոտ ներմուծվեց 1920 թ. նոյեմբերի 10-ին։ Այդ օրվանից սկսած՝ մեր արդյունաբերության զարգացման ամբողջ ընթացքում մենք ամեն կերպ պաշտպանել ենք 8 ժամյա աշխատանքային օրը։ Մենք ամեն կերպ պաշտպանել ենք այդ օրը, որովհետև մենք գիտենք, որ 8 ժամյա աշխատանքային օրը մեզ տրվեց ոչ թե բարեհաճ կամքով, այլ տրվեց մեր հեղափոխական ուժի ճնշման տակ։ Մենք գիտենք, որ 8 ժամյա աշխատանքային օրը մեզ տրվեց այն ժամանակ, երբ մեր հեղափոխական ուժը գտնվում էր իր ծաղկման շրջանում։ Մենք գիտենք, որ 8 ժամյա աշխատանքային օրը մեզ տրվեց այն ժամանակ, երբ մեր հեղափոխական ուժը ոչ միայն չէր նահանջում, այլ ընդհակառակը, հարձակվում էր